

Vlado Kreslin
ZAKARTANA URA

A lahko prosim nekdo tam zadaj prižge luč?!
Da vas vidim,
da vas dojamem,
da vas začutim,
da vas objamem.

Dober večer!

Zakartana ura

Oče je stopil do urarja
da mu za eno popoldne ustavi čas
da s spomina obrišeta prah in
pokomentirata rojstno vas.
Stari urar pa odprl je predal
in pokazal na dno
tam je tiktakalo lesketajoče
okroglo srebro.

Ko se tvoj oče je vrnil od Soče
ena tistih noči je bila
kot zadnjo devizo jo vrgel na mizo
ko mu karta ni šla.
Potem pa jo nekdo prinesel je k meni
in pozabil na njo
ene par let po veliki
prvi vojni je bilo.

Padajo, padajo srca in križi
mladi fantje na Soči, Nadiži
padajo, padajo srca in križi
mladi fantje na Soči, Nadiži!

Artigliera da campagna
se v srebru blešči
zgodbo mi pravi o očetnjavi
in gizdavo molči.
V kaverni dobljena, v krčmi izgubljena
ura ne govori,
komu že bije
komu še teče
in komu zvoni.

Padajo, padajo srca in križi
mladi fantje na Soči, Nadiži
padajo, padajo srca in križi
mladi fantje na Soči, Nadiži!

Moj ded je s soške fronte prinesel srebrno žepno uro in jo zakartal v lastni gostilni Central v Beltincih. Oče jo je petdeset let kasneje odkupil od vaškega urarja Mariča. Zanj je plačal 20.000 dinarjev. Še zdaj je točna in bleščeča v žepu njegovega telovnika.

oče je več do umaza na ⁱⁿ tvojih
da s svojim odpiranjem prah in
po kaktusih rožah vas.

stari krogel pa odpre je prebral in pokazal na
dvoj

ih je tujta kralo človečnosti, obročna sestra.

ja m, ta vna je ~~VELA~~
ta vna je GLE!
utrpa in rde ki plamo face.

ko je tvoj oče je vrniti od počet
ena od tistih noci je rila,

kot zgodbo dnizo je dca je na hizi,
ko ku karta mi vda.

to teta pa do nekdo prinesel je k htu
in porabil na nco
ent par let do utiki vodni je 8co.

padajo, padajo karte po hizi
kot kladi fantje na voci in nadizi!

padajo, padajo srca in krizi
kladi fantje na voci in nadizi

to da je sonce
vita se vna po pokrova
salsav pro dleis.

ANTI GIBRA DI CATHIBAN AT V
kot sonce vjet. nco daco sonce po pokrovu stci.

V JARIKU 2661660 V OBTANINA DOBITNA
eno pronic je spiti vna ne govori

UVA TIKTARA kako je rde
vna po tve in bli at rde
vna vna utripo (da) vna 7000

kot je bit kako je tve in vna 7000.

Primo Primo - conto de h. 12.
14 Fatoe h. 12. de sol in
Primo, Primo - saca in h. 12.
Saca in h. 12. de sol in
h. 12.

v. b. 12.
p. h. 12. Primo - saca in h.
p. h. 12. f. b. de h. 12. in h. 12.
saca in h. 12. saca in h. 12.
saca in h. 12. h. 12. p. h. 12.
saca in h. 12. f. m. h. 12.
h. 12.

h. 12. in h. 12, saca in h. 12.
h. 12. f. h. 12. p. h. 12, h. 12.
1. P. h. 12 - Primo, Primo - conto de h. 12.
h. 12. h. 12. f. h. 12. in h. 12.
Primo, Primo - saca in h. 12.
h. 12. f. h. 12. in h. 12.
- saca - h. 12. 12. 12. 12.

Stari komadi

Stari komadi, tisti iz omare
tisti, ki igrajo na kitare
tisti si še vzamejo čas
da se spomnijo na nas.

Gori nad tramom vzamejo ključ
v topli izbi nam prižgejo luč
na mizo dajo same prave stvari
diskretno preštejejo
če smo še vsi.

Stari komadi imajo dober spomin
sončnih zahodov in srčnih bolečin
stari komadi so nevarni kot strup
spomnijo se vseh ljubavnih zaobljub.

Stari komadi se še spomnijo dni
ko smo cveteli in prosperirali
stari komadi si še vzamejo čas
da nas spomnijo na nas.

Starim komadom se ne mudi
najbolj zvenijo, preden se zdani
če pa zafušamo al izgubimo glas
zapojejo namesto nas.

Čedalje bolj se mi zdi, da je čas edini verodostojen umetnostni kritik. Vsaka nova skladba je kot dojenček, obkrožena z vzhičenostjo, pozornostjo, ljubeznijo in piarom. Vprašanje pa je, kdo jo bo ljubil še čez desetletja. Morda je ravno to imel v mislih Kemal Monteno, ko ga je po najinem skupnem koncertu v Zagrebu novinar spraševal o novih pesmih. »Pozabite na nove, sprašujte me o dobrih. Dobre so tiste, ki so stare,« je odgovoril.

Odkar te ni

Odkar te ni
sonce mnogo prej zahaja
že ob zori jutranji
in dnevi
dolge dolge so noči.
Odkar te ni
dnevi tjavendan živijo
en za drugim se obesijo
kot megla nad vodo.

Včeraj pa še vse na dlani
samoumevno kakor zrak
včeraj še ob moji strani
vsak tvoj dih
in vsak korak.

Odkar te ni
so mi zvezde ugasnile
in ostalo je nebo
in prazen mrak
nič več, nič več kot to.
Odkar te ni
melodija je počasna
še tišina je preglasna
vse odkar
odkar te ni.

Tam, daleč stran

Tam, daleč stran
čez stepo in ravan
zemlja poljublja nebo
mu šepeta v uho.

Tja, daleč stran
čez stepo in ravan
enkrat samo še nazaj
tam je moj rodni kraj!

Moj oče je kot prisilni nemški vojak v ruskem ujetništvu leta 1945 slišal melodijo, ki jo je nosil v spominu vse do danes. »Še zdaj vidim pred sabo mladeniče, stare kot jaz, šestnajst, sedemnajst let,« se je spominjal večerov, ko je prisluškoval zajetim kozakom, ki so peli ob spremljavi balalajk. Ker smo poznali samo melodijo, sem sam napisal besedilo. Šele kasneje, potem ko smo jo posneli, sem izvedel, da gre za rusko ljudsko pesem »Step' da step' krugom«.

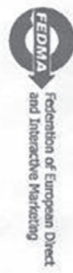
populje nabo

TAK dulle in stam
cer se stopo (ce) v rosn

~~tan~~
cerje populje nabo
in sepe v nabo.

TAK dulle stam
ce stopo in rosn
se lukt rosn

tan v rosn
KAT

SLO-CONF-08/08-AE

Herman in moj oče

Herman je bil učitelj, moj oče je delal bilance
Herman je bil za Ruse
oče pa za Amerikance.

Imeli so prvi televizor v vasi, mi pa kure in piščance
Herman je bil za Ruse
oče pa za Amerikance.

Spremljala sta
olimpijade
astronavte
kavbojce
Indijance
Vietnam
Kubo
svetovne miškulance
Herman je bil za Ruse
oče pa za Amerikance.

Sinoči pa najdem ju v sanjah, pred praznim ekranom
zatopljena v tiste svoje govorance
Herman ni bil za Ruse
oče pa ne za Amerikance.

V šestdesetih letih je bilo v Beltincih samo nekaj televizijskih sprejemnikov. Šticlovi so bili lastniki take čudežne škatle, TV RR Niš. Ob sobotah zvečer smo prinesli vsak svoj stol in potem se je gledalo kultno nadaljevanko Izgubljeni v veselju ali pa festivale zabavne glasbe, od Slovenske popevke in Šlagerja sezone do slavnega San Rema. Takrat sem prvič videl Arsena Dedića, ki je na nekem festivalu nastopil v vojaški uniformi.

Tisti bejli grm

Kakor da je zdaj, tisti mesec maj
živel sem ga rad, neukrotljivo mlad
mlajši kakor ti
in premlad, da prepoznal bi
rožo med umetnimi.

Če bi krila imel, takrat bi letel
a če bi znal, ne bi se igral
starejši kakor ti
in prestar, da bi se znal
igrati z biseri.

Zdaj tisti bejli grm pod oknom ne cveti
jasmin ne ve, ne govori
zdaj tisti bejli grm pod oknom ne diši
jasmin ne ve
ne ve, kje si.

Zdaj je od tedaj že premnogi mlaj
in premnogo cest, nepozabnih mest
in še več sledi
z mojega na drugi breg
pokriva lanski sneg.

Zdaj tisti bejli grm pod oknom ne cveti
jasmin ne ve, ne govori
zdaj tisti bejli grm pod oknom ne diši
jasmin ne ve
ne ve, kje si.

Ena pesem

Eno pesem
rad bi napisal pesem
enostavno
prijazno
ki bi bila brez skrbi
ki bi ljudi veselila
ki bi še meni dajala moč.

Brez šoferjev
ki skozi šipe grozijo
brez slepih
ki pametne učijo
praznin
ki z naslovnih dol zro
kravat, ki lepo govorijo.
A taki pesmi
je danes težko.

Verjamem
vem, da mi nekoč bo uspela
vem, da me takoj bo zadela
prijazna bo legla v srce
in bo ljudi radostila
in bo še sebe potolažila
in vsem nam bo dajala moč.

Nekaj pa je še takih ljudi,
ki se jih človek razveseli,
nekaj pa je še takih ljudi.